

AMERISKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 77

CLEVELAND, OHIO, MONDAY MORNING, APRIL 1, 1940

LETO XLIII. — VOL. XLIII.

Turčija je odprla Dardanele zaveznikom če hočejo skozi tukaj udariti na Nemce

Bolgarija je radi tega zelo v skrbeh. Zavezniki hočejo na vsak način zapreti Nemčiji dovoz olja, brez katerega se Nemčija ne more vojskovati.

ČE BOSTA ZAVEZNIKA POSTAVILA V ČRNEM MORJU USPEŠNO BLOKADO PROTI NEMČIJI, BOSTA ZMAGALA

Bucharest, 31. marca. — Iz zanesljivih diplomatskih krogov se je zvedelo, da je Turčija dovolila zaveznikom prosto pot skozi Dardanele, da začno z blokado proti Nemčiji v Črnem morju. Turčija je pristala na to še zadnji teden na vojaški konferenci v Aleppo, ki se je vršila med zavezniki in turškimi generali. V tej najnovejši strategiji zaveznikov je zelo zainteresirana Bolgarija, ki leži ob Črnem morju in ki vodi obširno trgovino z Rusijo po Črnem morju.

Kakor hitro pridejo zavezniške bojne ladje v Črno morje, bodo začele z blokado, da preprečijo dovoz raznih potrebščin, zlasti pa olja iz ruskih pristanišč v Nemčijo. Toda kar se tiče druge ruske trgovine, je zavezniki ne bodo nadlegovali, dokler bo ostala nevtralna. Zaveznikom se ni treba zaenkrat bati napada z obrežja Črnega morja, razen če pride sem z vojaško silo Nemčija. Toda v tem slučaju pridejo sem zavezniki čete iz Palestine.

Značilne besede je zapisal bolgarski časopis "Slovo" glede te najnovejše poteze zaveznikov rekoč: "Sedanja evropska vojna se bo najbrže odločila na Črnem morju. Olje je za Nemčijo življenska potreba. Dozdaj dobiva Nemčija vse olje iz Romunije in Rusije. Vse rusko olje se vozi preko Črnega morja. Če se bo zaveznikom posrečilo uspešno zastaviti blokado v Črnem morju, bodo dobili vojno."

Anglija svari nevtrale

London, 30. marca. — Angleški mornariški minister Churchill je govoril po radiu vsemu svetu, da se od Anglije v bodoče ne more pričakovati, da bi upoštevala mednarodne postavbe nevtralnih držav, ki so v veliko prednost sovražniku (Nemčiji). Ta govor mornariškega ministra je bil podoben onemu, ki ga je govoril 20. januarja, ko je pozival vse nevtralne države, naj se pridružijo zaveznikom proti Nemčiji, da bo tako vojna hitreje končana.

Churchill je v svojem govoru zagotavljal, da ni nobenega vzroka, da bi šla Rusija v vojno, razen če to sama želi. Dalje je zagotavljal, da Anglija nima nobenega spora z Italijo ali Japonsko ter da hoče Anglija osredotočiti vso vojno operacijo proti Hitlerju in nacijskemu nasilju.

"Vse je danes mirno na zapadni fronti, tako tudi na morju," je rekel Churchill, "toda več kot en milijon nemških vojakov, vključno vseh mehaniziranih divizij, je pripravljenih, da udarijo v trenutku v Nizozemsko, Belgijo ali Luksemburg. Vsak teden se te nevtralne države lah-

NOVI GROBOVI

Mike Kirbush

Po dolgi in mučni bolezni je preminul na 7417 Lockyear Ave. Mike Kirbush, star 46 let. Tukaj zapušačal žalujejo soprogo Ano, rojeno Ausprung in enega sina, Mike ml., sestro Margaret, omoženo Filipič in sestro Agnes, omoženo Lach v Milwaukee, Wis., ter več sorodnikov. Rojen je bil v Cirkovcih, okraj Ptuj, kjer zapušačal enega brata in tri sestre in več sorodnikov. Tukaj je bival 27 let. Bil je član društva Clevelandski Slovenci, št. 14 SDZ. Pogreb se bo vršil iz pogrebnega zavoda Josip Zele in Sinovi, 6502 St. Clair Ave. v torek popoldne ob 1:30 na Highland Park pokopališče. Naj počiva v miru, preostali pa so žalje.

Vincenc Gundić

Včeraj zjutraj ob šestih je preminul v Glenville bolnišnici Vincenc Gundić, star 44 let, rodom Hrvat. V Ameriki je bival nad 30 let. Poleg sestre Gertrud Sinkovec, zapušačal tudi teta Amalijo Stinčić, 3935 Broadway, pri kateri je stanoval. Pogreb se bo vršil v sredo zjutraj ob 8:30 iz pogrebnega zavoda Louis L. Ferfolia, 3515 E. 81st St. v cerkev sv. Pavla na 40. cesti.

Ignacij Čerček

Danes zjutraj je umrl Ignacij Čerček, star 67 let, stanujoč na 1263 E. 169th St. Bil je član društva sv. Vida, št. 25 KSKJ. Pogreb ima v oskrbi pogrebni zavod Frank Zakrajšek. Več poročamo jutri.

Dobro obiskane prireditve

Včeraj se je vršilo več slovenskih prireditev, ki so bile vse dobro obiskane, tako splošno mladinski koncert Zvona, oba koncerta godbe fare sv. Vida in godbe društva sv. Jožefa, št. 169 KSKJ, banket ob priliki 10-letnice društva Najsvetjega Imena v fari sv. Kristine in spevoigra mladinskega pevskega zbora SDD na Waterloo Rd. V soboto večer je bilo pa več plesnih prireditev, ki so bile vse dobro obiskane.

Slovenke imajo glas!

V soboto se je vršila pevska tekma, v katero so poslane vse javne šole v Clevelandu svoje pevske moči in sicer vsaka šola po osem. Za East High šola je odnesla prvenstvo v solo petju gđc. Marion Kuhar, za Collinwood višjo šola pa v duetu Betty Raddell in Josephine Rotar. Čestitamo!

Pomlad zares ostane

Vremenski prerok zagotavlja, da je prišlo vreme nekaj k pame-ti in da bo pomlad zdaj zares ostala pri nas. To potrjujejo tudi jate divjih rac, ki se selijo v svoja severna letovišča. Nekateri sicer dvomijo tem obljubam, ki se spominjajo, da je bilo pred dvema letoma v marcu gorko, v aprilu je bil pa sneg in smo imeli še v maju precej mrzlo vreme.

Cleveland, varno mesto

Na 11. aprila bo dobilo mesto Cleveland v Chicagu diplomu o priznanju, da je to najvarnejše mesto v Zed. državah. Clevelandčani oziroma lokalni "varnostni koncil" bo najel poseben vlak, s katerim se bodo peljali po trofejo.

Seja in zabava

Članice društva St. Clair Grove št. 98 W. C. se opozarja na važno sejo jutri večer v navadnih prostorih. Po seji bo prijetna zabava.

Hitler v Kočevju

Ljubljana, 1. aprila.

Včeraj popoldne (v nedeljo) se je nenadoma pripeljal v Kočevje z letalom nemški kancler Adolf Hitler. V naglici se je zbralo sto tisoč kočevskih oboževalcev, katerim je Hitler obljubil, da bodo kmalu v rajhu. Po petih minutah se je zopet odpeljal, in sicer je letel proti Ljubljani. Da je bil to sam Hitler, se doznava iz tega, ker je nekdo pobral na trgu pred justično palačo vizitko, ki jo je najbrže Hitler urgel iz letala. Na karti je bilo zapisano: "Na svidenje—Hitler!" Takoj sta se dvignila dva vojaška avijona, ki sta zastdelovala nemško letalo prav do Maribora, pa ga nista dohitela.

Vlada je udarila po monopolu v gradbeni industriji

Cleveland, O.—Federalna velika porota je obdolžila 102 organizacij, kompanij in posameznikov, ki so v zvezi s plumbarsko industrijo, da so kršili antitrustno postavbo s tem, da narekujejo cene materialu in delavski moči v tej industriji. Obtoženi imajo čas do 22. aprila, da dokažejo federalni vladi, da niso krivi. Obravnava proti tem se ne pričakuje pred jeseni in se bo vršila v Clevelandu.

V tem pa nadaljuje vlada s preiskavo tudi v drugih delih gradbene industrije, da prežene enkrat za vselej monopol iz gradbene industrije ter s tem zniža stroške pri gradnji hiš. Kot trdi vlada, sedaj razne industrije in unije narekujejo cene in posamezniki si ne more pomagati drugače kot plačati, ali pa sploh ne zidati. To je potem vzrok, da je gradbena industrija tako zastala.

Vlada preiskuje poleg plumbarske industrije, tudi električno, dalje izkopavanje za temelje in drugo. Justični oddelek vlade v Washingtonu je dozdaj obtožil že 930 raznih korporacij po deželi kršitve antitrustne postavbe.

Rusija je vzela Estoncem mesto Balticport

Stockholm, 31. marca.—Švedsko časopisje je prineslo danes vesti, da je Rusija prisilila estonsko republiko, da ji je povsem prepustila mesto Balticport, ki ga mora takoj izprazniti. Estonska vlada je zastoj protestirala proti temu, ker je bila z Rusijo podpisala jeseni pogodbo, da odda Rusiji to pristanišče samo v najem, ne pa da ji da vse mesto. Toda, kot se poroča, protest je bil brez uspeha in Estonci so se začeli trumoma seliti iz mesta.

Na obisku

Mr. in Mrs. Joe Salomon, 1152 E. 63rd St. sta bila na obisku v Beech Grove, Ind., pri Mr. in Mrs. John Sedej, ki pošiljata najlepše pozdrave vsem prijateljem in znancem v Clevelandu.

Važna seja

V torek 2. aprila se vrši mesečna seja podružnice št. 41 SZZ. Ker je mnogo važnih zadev na dnevnem redu, se prosi članice, da se udeleže v velikem številu.

NAJNOVEJŠE VESTI

Pittsburgh, Pa., 31. marca.

Reka Ohio, ki je sinoči narasla na 28.53 čevljev višine, je začela padati, predno je storila kaj škode. Zadnje deževje in topeči sneg je grozilo, da bodo nastale povodnji v zapadni Pennsylvaniji in v severnem delu države New York, toda milejše vreme je povzročilo, da so začele vode padati.

Reka Sacramento je v nedeljo stopila čez bregove v treh krajih nad Colusa in Princeton ter je poplavlila kakih 40,000 akrov zemlje ter izolirala mesto Butte City.

Akron, O., 31. marca.—Avto-bus, ki je peljal ljudi v Arrow klub, znano igralnico v Geauga County, je blizu kraja Stow trčil z nekim avtom. Na busu je bilo 42 oseb, ki so se vse močno pretresle, toda nihče ni bil resno poškodovan.

Seattle, Wash.—Letalo, katerega je vodila 25-letna Cora Sterling, se je zaletelo z brzino 180 milj na uro v kup žaganja na nekem lesnem skladišču. Pilotka in štirje otroci, v starosti od 4 do 14 let so bili na mestu ubiti oziroma so zgoreli v plamenih, ko je začelo letalo goreti. Letalo je bilo last John Stevensona in v letalu sta bila dva njegova otroka, dva pa njegova nečaka. Stevenson je prepustil letalo pilotki, ki je imela tozadevno licenco. Stevenson je hotel otroke malo razveseliti in jih je del v letalo, sam je pa polet opazoval. Vzelo je eno uro, predno so mogli do trupel, ki so bila samo kup oglja.

Berlin, 1. aprila.—Nemška vlada je danes naznanila po radiu, da so nemški zrakoplovci včeraj izstrelili sedem francoskih letal, ne da bi pri tem sami trpeli kaj škode.

London, 31. marca.—V severnem delu Anglije so se danes pojavili nemški avijoni, katere so pa angleški avijatičarji pregnali, predno so mogli vreči eno samo bombo.

Zed. države imajo najhitrejšo ladjo

New Orleans.—Ameriška mornarica je danes preskušala nov tip torpednega čolna, ki se je izkazal na preskusni vožnji sijajno. Po vodni gladini je brzel 46 milj na uro, česar ne napravi nobena bojna edinica katerekoli svetovne države. Te vrste bojno ladjo se bo rabilo v prvi vrsti za obrambo ameriškega obrežja. Strokovnjaki trdijo, da bo ladja potem, ko bodo motorji izglajeni, lahko delala 60 milj na uro. Služba na teh torpednih čolnih je tako naporna in nevarna, da dobiva možno plačo za čas in pol.

Zadušnica

V sredo 3. aprila ob osmih se bo brala v cerkvi sv. Kristine zadušnica za pokojnima Marijo in Josipom Bizjak v spomin 22. obletnice njih smrti. Sorodniki in prijatelji so prijazno vabljeni.

Visoka davčna mera

Na podlagi zadnjih izrednih volitev v sredo, je okrajni avditor Zangerle določil za Cleveland davčno mero \$2.19½ za vsakih \$100 vrednosti. Lansko leto je bila davčna mera \$3.02. Zahvaliti se je treba tistim, ki so glasovali za te davke in tistim, ki so sicer proti, pa niso šli volit.

Pozdravi iz domovine

Mr. Anton Klinc, bivši Clevelandčan, pošilja iz Gornjega Polja pri Novem mestu iskrena velikonočna voščila.

Ta teden se odloči za 3. termin

Država Wisconsin bo odločila v primarnih volitvah med Rooseveltom in Garnerjem. Vsa dežela napeto zre na to državo, pa tudi razni kandidati pričakujejo odločitve.

Washington, D. C.—Ako bo

gibanje in agitacija za Rooseveltov tretji termin res postala upoštevanja vredna, se bo volitev v državi Wisconsin jutri. V boj so šli delegatje za narodno demokratsko konvencijo pristaši podpredsednika Garnerja in predsednika Roosevelta. To je prvič, kjer si stojita nasproti Roosevelt in Garner. Če bo dobil Roosevelt v Wisconsinu, potem Garner lahko pospravi svoje stvari in gre domov v Texas, kjer bo poslej premišljal o svoji politični karijeri.

Pa ne samo Garnerju bo od-

vzeto vsako upanje za nominacijo, ampak tudi vsem drugim demokratskim kandidatom, če imajo kaj upanja, kot Farley, McNutt, Wheeler in drugi. To se pravi, če bo hotel Roosevelt kandidirati.

Dozdaj so dobili Rooseveltovi kandidati še povsod večino, kjerkoli so se vršile primarne volitve. Tako v New Hampshire, Maine in Alaski. Te so izvolile 24 delegatov, ki so vsi na Rooseveltovi strani.

Če bo pa jutri zmagal Garner v Wisconsinu, se bo pa pokazalo, da je dežela proti tretjemu terminu in Roosevelt se bo moral umakniti.

Smrt državnega tajnika v Ohio je povzročila precej resen problem pri republikancih

Columbus, O.—V soboto zju-

traj je umrl državni tajnik Earl Griffith, ki je bolehal za srčno boleznijo samo par dni. Star je bil 52 let in je bil izvoljen leta 1938 državnim tajnikom ob enem z gubernijem Brickerjem. Njegova smrt je povzročila precej zmede pri republikancih. Griffith je bil kandidat za ponovno izvolitev. Proti njemu je kandidiral na republikanski listi samo Edward Hummel iz Cincinnatija, ki je pa kandidat za ta urad že zadnjih 14 let, torej tudi zdaj niso polagali nanj nobene važnosti.

Zdaj je že prepozno, da bi mogel priti kak drug kandidat na glasovnico. Lahko pa kandidirajo s tem, da se njihova imena piše, kar je zelo nerodno in taki kandidatje nimajo dosti prilike za izvolitev.

Poleg tega je pa še drug problem. Gubernier Bricker mora zdaj imenovati namestnika državnega tajnika. Ta bo po postavi v uradu samo do volitev 5. novembra. Takrat bodo državljani volili enega kandidata, ki bo služil od 5. novembra do 31. decembra in enega, ki bo v uradu od 1. januarja naprej za dve leti. Torej bo precej zmešnjave in republikanci se boje, da bodo to mesto izgubili demokratom.

Griffith je bil doma iz Mount Gilead, O., kjer je imel tednik "Sentinel" zadnjih 26 let. Prvič je kandidiral za državnega tajnika leta 1936, toda ga premagal demokrat William J. Kennedy. Leta 1938 je pa zmagal, ko so republikanci izvolili tudi gubernierja radi spora v demokratski stranki.

VLADA JE PRIČELA DANES ZJUTRAJ Z LJUDSKIM ŠTETJEM PO DEŽELI

120,000 vladnih nameščenecv je začelo danes z ljudskim štetjem v Zed. državah. Kdor je "dihal" danes zjutraj ob 12:01 bo vštet. Popisovalci bodo šli od vrat do vrat po vsej deželi, kjer bodo stavili kakih 200 vprašanj, ljubih ali neljubih (več neljubih). Toda vlada zahteva, da odgovorite na vsako vprašanje. Vse informacije, ki jih dobe vladni popisovalci od vas, bodo absolutno tajni. Samo glede vaših dohodkov se je vlada toliko podala, da vam ni treba tega odgovoriti popisovalcu, če ne marate. Lahko pa odgovor napišete na papir, ga denete v kuvert, jo zapečatite in mu jo izročite. Tako ta popisovalec ne bo vedel vaših gospodarskih razmer, ampak samo vladni urad v Washingtonu.

V Washingtonu bo zaposlenih

8,000 oseb, ki bodo sestevali in urejevali ta poročila. V teku osmih mesecev mora dobiti predsednik v roke natančne številke ljudskega štetja. Pričakuje se, da bo ljudsko štetje pokazalo, da prebiva v Zed. državah 132,000,000 oseb, ki stanujejo v 33,000,000 hišah. Prvo ljudsko štetje leta 1790 je pokazalo 3,929,214 oseb, leta 1930 pa 122,775,046. Kakor računajo statistikarji, bo štetlo prebivalstvo Zed. držav v prihodnjih 25 ali 35 letih 145,000,000 duš, potem bo pa začelo padati.

To bo zdaj prvič, ko se bo natančno vedelo, koliko brezposelnih je z današnjim dnem v Zed. državah. Po mestih bo štetje končano v dveh tednih, po deželi v enem mesecu. V okraju Cuyahoga bodo s štetjem v torek.

ZED. DRŽAVE NE PRIZNAJO KITAJSKE VLADE, KI JO JE POSTAVILA JAPONSKA

Washington, D. C.—V soboto vzroka verjeti, da ima vlada generala Kajseka v Chungkingu podporo in naklonjenost od velike večine kitajskega naroda, zato bodo to vlado Zed. države še naprej priznale.

Nova kitajska vlada, je rekel Hull, katero je postavila Japonska, daje videz nadaljnjega koraka, s katerim bo oborožena sila vzela prosto voljo naroda, da bi imel svobodno politične in ekonomske zveze z ostalim svetom.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

Entered as second class matter January 5th, 1939, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 77 Mon., April 1, 1940

Po vojski diši!

Ta vojna, ki se bojuje med zavezniki in Nemčijo že od meseca septembra, je prav za prav čisto navadna titularna vojna in je vse le pri žuganju drug drugemu. Vsaj dozdaj je bilo tako. Ampak zadnje dni je pa videti, da so si nasprotniki slekli rokavice in si začeli pljuvati v roke. Vsa znamenja kažejo, da se bodo udarili zares, torej je res začelo dišati po vojski.

Prvo znamenje resne vojske se je pokazalo, ko je padla v Franciji Daladierjeva vlada. To se ni zgodilo samo za kratek čas ali da bi bila to samo igra državnikov. Odstop vlade je izsilil francoski narod sam, ki se je naveličal cincanja in čakanja, pa zahteva akcije na fronti, ali pa naj se pokliče vojake domov. Na čelo vlade je stopil energični Paul Reynaud, ki je poznan neizprosni sovražnik nacijev in komunistov. In od tega upa francoski narod, da se bo resno oprijel bojnega "rokodelstva".

Drugo znamenje resnejšega položaja je bilo, ko je nova francoska vlada izsilila od Rusije, da je odpoklicala svojega poslanca iz Pariza, Jakoba Suritza. Francoski vladi je bilo vseeno, kako si vzame to Moskva k srcu. Če se ji radi tega pobesi šoba, je Franciji tudi prav, ali si pa morda to celo želi.

Tretje znamenje, da se nekaj pripravlja, je bilo sklicanje vrhovnega vojnega koncila zaveznikov v London. Ta koncil si je še enkrat zatrdil, da vztrajata Anglija in Francija na ciljih in ostaneta neomajena drug ob drugem in da nobena izmed držav ne bo sklenila separatnega premirja ali miru.

Dalje je koncil sklenil, da se pokliče domov angleške poslanike iz balkanskih držav, da se jim da vsa potrebna navodila za bližnjo bodočnost. Dalje je sklenil koncil, da pokliče v London na posvetovanje državnike vseh balkanskih držav.

Četrto znamenje, da je nekaj v zraku, je to, da se je vršilo posvetovanje med poveljniki zaveznikov v Palestini in turškimi generali. Sporazumeli so se, kako bodo vse te armade nastopile, kadar pride čas.

Vse to kaže, da se nekaj pripravlja in sicer se pripravljajo neke na bližnjem vzhodu, ali na Balkanu, ali pa malo dlje, kje v Črnem morju, ali v Kavkazu.

Predno se pa dvigne zastor in se zaigra bojni ples tam kje, bomo še brali, kako bodo zavezniki napravili zadnji poskus, da si zagotovijo Italijo. Morda se jo bo pritisnilo ob vid in dalo na odločitev: ali, ali.

Kaj bo zdaj rekel nemški zunanji minister Ribbentrop, ki je vedno trdil, da francoski narod ne mara vojne? Pa je bil vendar francoski narod, ki zahteva od svoje vlade akcije na fronti.

Videti je, da sta se končno Anglija in Francija odločili za akcijo. Sicer je bil pa to že skrajni čas. Njih prestiž je bil v nevtralnih deželah zelo prizadet, ker nista storili ničesar, da bi rešili Češko, ničesar, da bi rešili Poljsko in ničesar, da bi rešili Finsko. Zdaj, ko grozi nevarnost Balkanu, sta morda Anglija in Francija uvideli, da ne smeta več držati križem rok, ali bosta pa izgubili vse prijatelje, Nemčija bo postala pa tako močna, da je res ne bo mogoče več premagati.

Francija ima na zapadni fronti ogromno vojaško silo. Močno armado imata zaveznika tudi v Egiptu in Palestini. In taka armada ni, da bi ostala dlje časa brez dela.

Torej je začelo zares dišati po vojski! Samo če ni vse že nekam pozno!

Dirka za Balkan

V Evropi je razpisana velika tekma in prva nagrada je Balkan! V tekmo so se priglasiše Anglija in Francija, na eni strani, na drugi pa Italija, Nemčija in Rusija. Kdo bo zmagal v tekmi, kdo bo dobil prvo nagrado in kdo si bo opeknel prste?

Tekma za Balkan se je pričela prav za prav z onim dnem, ko sta se sestala na prelazu Brenner Mussolini in Hitler. Hitler je tedaj razložil Mussoliniju, kako lepo in gladko bo šlo, če si bodo vsi trije fašistični bratci razdelili važno balkansko postojanko, ki brani vsem trem k širšemu razmahu: Nemčiji proti jugovzhodu, Italiji proti vzhodu, Rusiji proti jugozapadu.

Kar se tiče diplomatskih trikov v Evropi dozdaj, dobi prvo nagrado Hitler. Navaden kaprol, pa je ugnal v kozji rog vse stare in v diplomatskih zvijačah kaljene stare angleške in francoske diplomate. Tako si je zavaroval jug z zvezo z Italijo, vzhod z zvezo z Rusijo in z isto tudi sever. In zdaj si hoče z obema skupaj zagotoviti še Balkan.

Hitler ima lepe ideje in fine načrte, samo vparšanje je, če jih bo mogel izpeljati. To se bo videlo kmalu. Zdaj si na vse načine prizadeva, da zveže skupaj Stalina in Mussolinija. Če ta dva udarita v roko, potem je Hitler napravil kupčijo in lep likof bo za molzno kravo.

K notarju so imeli iti še pred veliko nočjo in prepisati balkanska posestva naše. Kot vidimo, ni bilo nobene kupčije. Neki je običal voz v blatu. Ne v se še kje, ali v Rimu, ali v Moskvi. Tisti teden pred veliko nočjo je bil razglašen prihod ruskega zunanjega ministra Molotova v Berlin, da bi dal za likof. Pa ga ni bilo. Najbrže vztraja Mussolini še vedno pri tem, da ima on največ pravice do Balkana, ali se pa boji imeti Stalina za sosedo.

Ta zastoj so izrabili zavezniki in so sami postali kupci za Balkan. Kdo da več? Kdo bo prvi tam?

BESEDA IZ NARODA**Od podružnice št. 18 SZZ**

Članice naše podružnice se prosijo, da se prav gotovo udeležijo prihodnje redne seje, 2. aprila, ker imamo precej važnih reči na programu in pa glede "Materinskega dne" ter obenem proslavo naše 13. letnice.

Malo smo sicer že pozne in vse prepočasne, pa kaj pa je, da bi ženske ne zvedele, če se malo zavzamemo. Malo korajže je treba in dobre volje pa gre. Včasih se pišejo reklame po več mesecev in včasih pa par tednov reklame napravi ravno isto — isti uspeh.

Torej vas prosim in vabim napravite mi to uslugo in udeležite se seje v polnem številu in pomagajte s svojimi koristnimi navsveti in priporočili za dostojno proslavo "Materinskega dne".

Ne smete pozabiti, da je bil sklep zadnje seje, da bomo podvojile našo podružnico s tem, da bo vsaka sedanja članica pripeljala po eno novo ali pa tudi več. Začrtale smo si tudi, da moramo pridobiti 16 mladih deklet za našo 13. letnico. Torej na delo, da bomo imele kaj pokazati, da ne bomo same kimala in govorile kako druge podružnice napredujejo.

Zakaj bi bile ravno me tako zaspale? Narava se prebuja, prosim vas, dajmo se tudi me in bodimo malo bolj delavne. Bodimo zavedne Slovenke in to pokazimo s tem, da delujemo za rast in napredek Slovenske ženske zveze.

Ravno, ko to pišem, mi je prinesel raznašalec Ameriško Domovino in takoj na prvi strani vidim kako je Diesov odbor preprčan o delovanju komunistov v prid Rusije. Po mojem skromnem mnenju se mi vidi zelo nesmiselno, ko se plačuje težke tisočake za take preiskave, kajti vse to breme bo prišlo na nas delavski razred, komunistična stranka pa deluje že leta in leta in pri tem bo tudi ostalo, kajti, če država sama ne razpusti komunistične stranke in uniči vse njihove časopise in reklamo s katero podžigajo narod k nezadovoljnosti in proti demokraciji, ki jo imamo v tej deželi tudi vse preiskave ne bodo nič pomagale.

Saj ne rečem, da je tudi tukaj vse tako kakor bi moralo biti. Prav lahko bi bilo 100% boljše kakor je. Zgleda pa čimdalje slabše, posebno za delavski razred in skoraj bo že treba imeti železne živce, da bi bili zmogni prenašati vse, kar nam sedaj nakladajo. Kar vzemimo, na primer, davki so zmagnali. Kje naj pa jemljemo? Dela ni, denarja tudi ne, najemniki se že sedaj pritožujejo, da ne morejo plačevati najemnine.

Kdo neki je volil za davke, lastniki hiš prav gotovo ne, vsaj jaz bi si tako mislila, skoraj me navdaja misel, da so bili najemniki v večini, ki so glasovali za večje davke. Vse polno je takih volivcev, ki nimajo prav nobene razsodnosti, ko ne pomislijo, da bodo z večjimi davki prizadeti najemniki kakor lastniki hiš. Seveda premnogokrat se pa dogodi, da če pripomniš, da bo višja najemnina, pa ti pove, da bo "mufal" a tega pa ne pomisli, da bo moral tudi druge plačevati večjo najemnino in tako gre naprej, da smo vsi skupaj prizadeti in to po svoji lastni krivdi. Pa naj bo dovolj te politike.

Druga važna novica, ki sem jo brala je pa izlet Slovenske ženske zveze v Washington, D. C. Jako vabljivo se sliši tisti opis kako se boste vozile in kaj vse boste videli. Čestitam vam vsem in vsaki posebej, katere boste deležne tiste sreče. Moja srečna zvezda mi ne dopušta ničesar drugega kakor delaj, varčuj in pa plačuj!

Apeliram pa na naše članice,

katerim je "finančni minister" kaj bolj naklonjen kakor meni, da se priglasi za ta izlet. Jaz prav rada verjamem, da bo prav lušno in prav priporočljivo je, da se malo bolj seznanimo z našo ameriško prestolico.

Malo precej raztegnila sem ta moj dopis, ampak želela sem si že dalj časa o tem malo napisati, zato sem pa sedaj vse skupaj spravila v en dopis. Torej članice ne pozabite, da je 2. aprila važna seja. S sesterskim pozdravom,

J. Welikanje, predsednica.

Na 15 letnico

Sezona društvenih prireditev se je zopet pričela. Velika noč je minila in sedaj bomo nadomestili, kar smo v postu zamudili.

Društvo sv. Helene št. 193 K. S. K. J. bo praznovalo 15 letnico društvenega obstanka in ob tej priliki podalo zelo pester program. Blagoslovilo se bo novo banderice mladih članic, katere bodo tudi prvič nastopile v svojih novih uniformah.

Odzvalo se je našemu vabilu lepo število gl. uradnikov kakor tudi duhovni vodja naše jednote, Father Butala bo prišel in blagoslovil novo banderice. Program se prične točno ob šestih zvečer v cerkvi Marije Vnebovzete in sicer v nedeljo 7. aprila, po blagoslovitvi pa se podamo skupno v Slovenski dom na Holmes Ave. Tam se pa nadaljuje s programom — pozdrav in predstavljene bodo ustanovne članice, dekleta se bodo pokazale v svojih novih uniformah, govor duhovnega vodje. Na programu bo tudi nekaj pevskih točk, katere bodo proizvajale same naše mlade članice.

Po končanem programu v spodnji dvorani, se gostje podajo v zgornjo dvorano, kjer bo servirana večerja za vse navzoče in nadaljevalo se bo s programom. Predstavljeni bodo gl. uradniki, govorili bodo Msgr. Hribar, urednik Glasila, Ivan Zupan, Mr. A. Grdina in drugi. Ker smo pa s časom precej kratki, se bo apeliralo na govorilke, da ne bodo govorili delj kot pet minut, to pa zato kot prej omenjeno, ker bo že itak pozno in želimo, da bi se udeleženci tudi malo pozabavali med nami in ne samo poslušali resne in podučne govore, ker imamo vsakega nekaj na programu.

Ker je med nami tudi mladina, vemo, da se rada zavrti, no saj tudi me starejše nismo izvzete.

Na seji je bilo sklenjeno, da mora vsaka članica vzeti vstopnico, ki stane 50 centov in s to vstopnico se udeležite vsega programa in večerje. Vstopnice lahko dobite pri vsaki društveni uradnici.

Te pomembne društvene slavnosti se bo menda ja vsaka članica udeležila, saj 15 letnice je samo enkrat in s tem boste tudi pomagale, da bodo naše mlade prej izplačale svoje uniforme.

Apeliram na vas drage članice, da se polnoštevilno udeležite te slavnosti za kar se vam že vnaprej zahvaljujem za vašo udeležbo in vašo dobro voljo, ker s tem, da se boste udeležile društvene slavnosti, boste pokazale, da vam je društveni napredek v resnici pri srcu. Pozdrav in na svidenje 7. aprila.

Jennie Koželj, blag.

—V Prapročah pri Lukovici je umrl g. Franc Capuder, posestnik, cerkveni ključar, galebec in vojni invalid.

—V celjski bolnišnici je preminul upokojen rudar Jože Konec iz Vojnika.

Podružnica št. 5 SMZ

Naznanjam vsemu članstvu naše podružnice št. 5 Slovenske moške zveze, da bom neizmerno cenil vašo naklonjenost in vaše glasove, ter vam bom povrnil na ta način, da bom delal v zbornici za vas.

Edward A. Seitz,
16213 Waterloo Rd.

Pohvalni razgovor

Torej prosim in vabim vse članice naše podružnice, da se gotovo udeležite te seje, ker je zelo važna. Na tej seji boste lahko dobili svoje police, katere smo prejeli iz glavnega urada. Dalje naznanjam vsem članom, da se prične kampanja za pridobivanje novega članstva Slovenski moški zvezi. Članice potrudite se in pridobite vsak vsaj enega novega člana tekom treh mesecev kampanje.

Za vsakega novega člana dobite 25 centov nagrade. Sedaj prosim vse članice podružnice št. 5 SMZ, da stopite na noge, pokazimo se sedaj, ko je čas za to. Na delo člani št. 5. Z bratskim pozdravom,

Nikola Klasan, tajnik.

Kandidat za poslanca se priporoča

Naznanjam vsem Slovincem, da sem ponovno kandidat za državnega poslanca. Leta 1938 sem kandidiral za to mesto, toda sem bil poražen.

Rad bi izrazil nekaj besed o samem sebi. Star sem 26 let. Leta 1932 sem sklenil "Collingwood High" šolo, pozneje pa sem dve leti študiral v Fenn kolegiju.

V zadnjih letih sem sodeloval v javnem in društvenem življenju; pisal v "Cleveland Press," se zanimal za "Community Fund," in sicer kot distriktni načelnik in se prav tako zanimal za razne druge stvari, ki so v splošno korist državljanov. Pisal sem tudi v naše slovenske časopise, to je v Ameriško Domovino, Enakopravnost in Prosveto. Trdno sem prepričan, da sem se s pisanjem izpolnil in tako tudi pridobil razumno stališče v raznih javnih problemih. Zadnje dve leti sem tudi predsednik društva "Strugglers" SNPJ. Sem tudi javni notar.

V zvezi z mojo kandidaturo za državnega poslanca, sem se postavil na to stališče: VOLITE ZA SEITZA IN PRIDOBILI BOSTE SVOJE PRAVICE!

Preden je potekla doba za vložitve prošnje za kandidaturu imenovanega urada, je prišlo glasilu svoje kandidature še nekaj drugih Slovincem. In tako je prav. Jaz se strinjam, da kandidirajo vsaj štirje ali pet, kajti Irci imajo navadno pol duca ta aspirantov za ta urad in v mnogih slučajih je bilo vseh pet ali šest izvoljenih. Zakaj lahko oni pridejo v te urade? Zato, ker vsi Irci stoprocentno podpirajo svoje ljudi, to je za vse kandidate njihove narodnosti. Cenjeni čitatelji, ali veste, da lahko volite za 18 kandidatov? Seveda, to ne pomeni, da lahko volite osemnajstkrat za enega kandidata, temveč za 18 kandidatov različnih imen. Kaj pomeni ta privilegij za nas Slovence? Enostavno to, da vsak Slovenec lahko voli in bi moral voliti za vse slovenske in slovanske kandidate! Na primer, kadar deset Irciev voli, pridobi vsak irski kandidat deset glasov, kajti oni volijo le svoje rojake! Radi nevednosti so mnogi Slovenci v preteklosti volili le za enega kandidata in baš radi tega imajo Irci večjo priložnost poraziti druge kandidate in seveda tudi slovenske.

Upam, da ste vsi razumeli zadnji stavek in da boste tako volili kakor vam svetujem.

Ostali slovenski kandidati za državne poslance so: Josephine Modie, Vatro Grill, Joseph Ogrin in John Rožanc. Priporočam vam, da jih podprete.

ročam, da poleg mene volite tudi za nje.

H koncu teh vrstic vam zagotavljam, da bom neizmerno cenil vašo naklonjenost in vaše glasove, ter vam bom povrnil na ta način, da bom delal v zbornici za vas.

Edward A. Seitz,
16213 Waterloo Rd.

Resnica se zve najbolj od ljudi, kateri povedo iz njih lastne skušnje stvari, ki so jih doživeli sami in na njih lastne oči videli pri drugih ali slišali povedati od drugih, kar so doživeli drugi njih prijatelji.

Razgovarjala sva se z mojim, ki je bil pri meni v banki in se je prav prijazno pa tudi pohvalno izrazil takole: "Srečnega se počutim, da imam zvezo z domačo banko, če bi jo ne imel, bi že tudi več hiše ne lastoval. Imam posojilo na hišo, ki ni bilo majhno, vodstvo banke je razumelo, da nisem mogel plačevati in je imelo potrpljenje, odplačeval sem pač kar sem mogel. Če bi vodstvo banke reklo: 'Plačaj ali te pa poženemo!', bi morala moja družina iti iz hiše. Tako poznam več drugih, katerih je doletela taka usoda, ki nas ne poznajo. Imaš prav, da pišeš za domačo banko, piši še več, da bo še več naših ljudi dobivalo od domače banke posojila. Jaz sem ji zelo hvaležen, da se mi ni kaj hujšega prigodilo, sedaj se počutim srečnega in brez skrbi."

To sem vam povedal zato, ker vidim, da je še več naših rojakov, ki niso mnenja, da je vredno podpirati domačo banko. "Čudim se," je dalje rekel, "kako morejo kaj takega trditi, da druge, tuje, hvalijo, lastno pa odklanjajo. To pišejo taki, ki niso nikoli še hudega poskusili."

Mož je povedal pravo resnico, ki bi morala vsakega rojaka privedi do spoznanja, pa naj bo še tako strankarski. Kdaj bomo postali "NARODNI" tudi dejansko, ne samo, da smo narodni in za narod z jezikom! Zgornji razgovor pove veliko, pa je tudi resničen. Naša domača banka ima številno prošincev za denar, da bi si ga sposodili naši rojaki. Tem bi uradniki banke zelo radi ustregli, če bi bil naših rojakov denar za naše rojake v domači banki. Mi uradniki banke smo samo posredovalci. Vlada je, ki denar garantira, mi pa posojila izvršujemo na prošnje naših ljudi.

Banka je dobila od moža, ki je šel preko skušnje pohvalo. Koliko je še drugih mož, ki bi podpisali iste resnice. Koliko jih je, katerim so bile njih hiše za male neplačane vknjižbe prodane po tujih bankah, kakor je pripovedoval ta mož, katerega ime je na razpolago. Ne bodimo sebični, priznajmo pravičnost! Upoštevajmo to, kar je našega in kar nam je v korist! Kdor je mož bo govoril in pisal kot mož, kdor je pa združbar ostane tak, pa naj bo korist naroda kjerkoli hoče. Čast možem, ki se oklepajo domače slovenske banke! Z novimi vlogami pomagajte svojim in to se lahko imenuje, da je delo za narod! Tisti, ki so posojila prejeli od vlog za mesec marec nad \$30,000 so vam iz srca hvaležni-vlagatelji! Čast vam!

V imenu direktorja se vsem zahvaljujem za vloge,

Anton Grdina,
predsednik N. A. B.

—Stopinšek Julija. V celjski bolnišnici je umrla 65 letna mati mestnega grobarja Stopinšek Julija.

IZ DOMOVINE

—Celje. — Na Cesti na grad 14 je umrla 79 letna vdova po majorju in trafikantinja Debelak Marija. — V Zavodni 22 je umrla 80 letna Kuhar Ana, vdova po poštnem zvančniku. — V Lokrovcu 9 je umrl 41 letni posestnik Veterik Franc. — Na Polulah 21 je umrla 76 letna vdova po železniškem zvančniku Pavčnik Marija. — V Ipavčevi ulici je umrla 85 letna vdova po sodnem uradniku Panovič Urslu. — V celjski bolnišnici sta umrli 45 letna Repnik Marija iz Brega pri Polzeli in 65 letna prevzitarica iz Košnice pri Slivnici Zalokar Marija.

—Huda nesreča v Celju. Na dvorišču palače Mestne hranilnice v Celju se je pripetila huda nesreča. Mestna hranilnica je naročila odlatitev zamrle cevi na dvorišču. To delo sta opravljala s talilnim aparatom 35 letni kleparski pomočnik Ivan Jevšenak iz Celja in 17-letni pomočnik delavce Viljem Vrus. V talilnem aparatu je montiran parni kotel s pritiskom do šest atmosfer in z varnostnim ventilom za štiri atmosfere. Ko sta končala delo pri odtočni cevi pri srednjih dvoriščnih vratih sta prenesla aparat k sosednji odtočni cevi. Vse kaže, da se je med tem ventil zamašil in nenadno se je parni kotel s stahovitim pokom razpočil. Eksplozija je aparat čisto raznesla. Kos pločevine je priletel s tako silo v Jevšenaka, da mu je raznesaril in zlomil desno nogo v stegnu. Vrus pa je dobil od pare hude opekline po obrazu in prsih. Zaradi silnega zračnega pritiska je na dvoriščni strani poslopja pomakalo okoli 50 šip. Oba ranjenca so reševalci prepeljali v bolnišnico, kjer se zdravniki trudijo, da bi Jevšenaku rešili razmesarjeno nogo. Opekline, ki jih je dobil Vrus, so sicer hude, vendar niso smrtno nevarne.

—Nesreča na deželi. Zagorju Lovru Hlebanji v Kranjski gori je cirkularka zgrabila roko in mu odrezala več prstov. — Devetletni posestnikov sin Janez Debevec iz Begunj pri Cerknici je pri smučanju padel in si zlomil levo nogo. Oba ponesrečenca se zdravita v ljubljanski bolnišnici.

—Aretirana ciganska družina. Iz Studenca pri Sevnici poročajo: Orožniška patrulja iz Radne je aretirala v naši vasi cigansko družino, ki se zelo pogosto prevaža skozi Studence in sklepa z vaščani konjske kupčije. Nedavno so ti cigani taborili nekeje v okolici Loga, in baje pokradli odotnim kmetom z bližnjih kozolcev večjo množino sena, ki so ga porabili deloma zakrmiljenje konj, ostalo pa za kurjavo. Ker zaradi snega niso našli potrebnega goriva, so v bližnjih sadovnjakih populili kar oporne količe ter jih s senom vred požgali. Poškodovali so seveda pri tem tudi sadje. Pri aretaciji je prišlo do precej dramatičnih prizorov, pri katerih so bili zaradi prevelike zgovornosti in odkritosrčnosti cigank neprijetno presrečeni tudi nekateri domačini.

Če verjamele al' pa ne

Berač: "Lepo prosim za kako kronco."

Gospa: "Posameznim prosjakom ne damo nič. Mi dajemo vse skupaj magistratu."

Berač: "Naj ne bodo taki, sem pa vendar jaz bolj potreben kot pa gospodje na magistratu."

—Stražnik: "Kaj imate morda toliko sovražnikov, da so vas v tej ulici neznanci že tretjič napadli?"
—Ne, sovražnikov nimam, pač pa sem zelo podoben davčnemu eksekutorju."

WINNETOU

Po nemškem izvirniku K. Mays

Ko bi trenil, sem ga pograbil, mu sunil roke za hrbet, ga obrnil in mu djal levico med hrbet in roke ter jih stisnil k sebi, z desnico pa sem ga tako krepko prijel za zapestje, da je zakričal od bolečine in nož izpustil. In tako zelo je nepričakovani napad iznenadil malega lovca, da sem mu zvezal roke, že preden se je prav zavedel in da na odpor ni misliti ni imel časa.

Kri mu je šinila v glavo, rdeč ko kuhan rak je tiral vezi, seve zaman. Pihal je v onemogli jezici in kričal:

"All devils —! Vsi vrage —! Kaj pa vam je prišlo na misel? Kaj pa prav za prav na primer nameravate storiti z menoj?"

"Haloo —! Čujte mož!" sem mu vrnil njegove lastne besede. "Pazite na svoj glas pa tulite nekoliko rahleje! Na temle starem travniku človek nikdar ne ve, ali ne poslušajo kje kaka nepoklicana ušesa, ki jim ni treba nič slišati!"

Izpustil sem ga ter naglo pobral nož, ki mu je padel iz roke, in puško, ki jo je odložil, ko se je sklonil k ustreljenim Indijancem. Napenjal se je, da bi se rešil vezi, sovražno so se mu bližale oči.

Miril sem ga.

"Le pustite, master, in nikar se ne mučite! Je vse zaman! Prej ne bodete svobodni, da vam snamem vezi. Pokazati sem vam hotel, da je tudi takle bookmaker vajen govoriti z ljudmi tako, kakor sami z njim govorijo. Grozili ste mi z nožem, čeprav vas nisem razžalil in čeprav vam nisem nič žalega storil, premagal sem vas, moj ujetnik ste in po zakonih savane lahko storim z vami, kar se mi zljubi. Živa duša mi ne more nič reči, če izvršim, kar ste vi meni grozili, in če vam zleze med rebra nekaj centimetrov tegale hladnega, ostrega železa, — mesto da bi zlezlo meni med rebra!"

Temno je gledal v tla.

"Le kar sunite, mož! Čisto prav se mi bo zgodilo, če me upihnete. Kajti take sramote, da ga je ob belem dnevu premagal in zvezal, — take sramote Sans ear ne bo preživel."

"Sans ear —? Vi ste Sans ear —?" sem se zavzel.

Mnogo, zelo mnogo sem že čul o Sans earu, o slavnem westmanu, ki ga še nihče ni videl v družbi drugih belih lovcev, ker nikogar ni smatral za vrednega, da bi se mu pridružil. Pred leti so ga Navaji ujeli in mu odrezali ušesa. Pa se ga je prišlo bojno ime Sans ear — mož brez ušes —, čudno ime, sestavljeno iz francoskega sans, brez, in iz angleškega ear —izg. ir —, uho. Pod tem imenom je bil znan po vsej savani in še daleč čez njene meje. Slovel je za velikega lovca in stezosledca ter za neizprosnega sovražnika vseh rdečkarjev. In z njim vred je slovela njegova dolgonoga kobila, ki so ji Navaji rep odrezali.

Čudno, da se nisem spomnil na njegovo ime, ko sem ga videl v daljnogledu.

Na moje vprašanje je trdovratno molčal. Šele ko sem ga ponovno vprašal, je zagodel:

"Moje ime vas nič ne briga! Ako je na slabem glasu, ni vredno, da bi ga imenovali. Ako pa je dobro ime, pa si zasluži, da ga obvarujem sramote, ki sem jo pravkar doživel."

Snel sem mu vezi.

"Tule! Vzemite spet nož in puško! Prosti ste! Pa pojdite svojo pot, kamor hočete!"

Pa ni hotel vzeti orožja. Mračno je gledal.

"Ne počenjajte neumnosti! Grem naj —? Ali morem pustiti tukaj sramoto, da me je premagal greenhorn —? Ja, da bi bil kateri izmed tistih slovitih

ljudi, rdeči Winnetou na primer ali pa dolgi Haller ali pa že celo kak westman, kakor sta Old Firehand ali pa Old Shatterhand, — potem, potem seve —."

Možek se mi je smilil. Silno si je gnal k srcu, da se je dal tako na vsem lepem iznenaditi.

K sreči sem ga lahko potolažil. Pravil je, da bi mu nič ne delo, če bi ga bil premagal kak westman, na primer Old Firehand ali pa Old Shatterhand. In pod imenom Old Shatterhand sem bil dobro znan po prerijah, pri taborskih ognjih belih lovcev in po wigwamih rdečih rodov. Bilo je moje "bojne ime," kakor ga dobi vsak lovec na zapadu, če je le količjak sposoben. Sans ear je poznal moje bojno ime, mene pa ne, nisva se še videla.

Dejal sem mu torej:

"Greenhorn, menite, vas je premagal —? Ali res mislite, da bi se greenhornu, novincu, posrečilo, jo takole nabresti slavnemu westmanu Sans earu?"

"Kaj pa ste druga ko greenhorn!"

"Mislite? Iz česa neki sklepeto?"

"Iz vse vaše zunanosti. Tak ste, da spadate bolj na gledališki oder ko pa v prerijo. Saj ste oblečeni, kot da ste pravkar prišli od krojača! In vaše orožje se svetli in blešči, kot da je bilo šele včeraj kupljeno!"

"Hm —! In zato, ker se svetli, menda mislite, da ni za nič? Pa je dobro, tole moje orožje! Vam bom koj pokazal! Pazite!"

Pobral sem ploščat kamen, približno decimeter je imel v premeru, ga vrgel v zrak in pomeril za njim. V trenutku, ko je dosegel najvišjo točko in obvisel v zraku, sem sprožil. Kroglja ga je pogladila še više.

Mnogo sem se svojčas vadil v tem strelu, stokrat in stokrat sem poskusil, preden se mi je posrečilo. Nikak mojstrski strel ni bil.

Mali lovec pa me je gledal, skoraj bi rekel osuplo.

"Heavens —! Tak strel —! Nisem ga še doživel! Povejte, ali se vam vsakikrat posreči?"

"V dvajsetih slučajih devetnajstkrat."

"Ja — potem seveda ste prav dejali, da je vaše orožje dobro, čeprav se svetli! Pa tudi strelec ste, ki ga je treba iskati! Jaz vsaj še nisem srečal takega!"

Kako pa vam je na primer prav za prav ime?"

"Old Shatterhand."

Pogledal me je, pa neumno zmajal z glavo.

"Ni mogoče! Old Shatterhand pa že niste! Mož mora biti mnogo mnogo starejši, nego ste vi, saj mi pravijo Old — sar —!"

"Ne pozabite, da se beseda old ne rabi samo v pomenu star, ampak posebno pri lastnih imenih tudi kot podkrepitev tega, kar pove ime, s katerim se veže!"

"Je res!"

Ampak, je še dvomeče odkimal, "hm, ne vem —! Ne zamerite, sir, da vam ne verjamem kar takole! Vsakovrstne ljudi sreča človek tod po preriji —."

Nasmejal sem se mu.

"Pa zahtevajte dokaze!"

"Hm —! Dobro! Čul sem praviti, da je prišel Old Shatterhand nekoč grislyju v šape. V spanju ga je napadel in vse meso od ramen do reber mu je strgal z enim samim zamahom. Si je bojda spet srečno prilipil tisti kos mesa, pa brazgotina se mora na primer še danes videti. Če ste torej res —."

"Koj vam ustrezem."

Odpel sem si suknjo iz bizo-

novine in lovsko srajco iz belo-
tistih slovitih (Dalje prihodnjič.)

1940	APRIL	1940
Sa	Mo	Tu
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30

KOLEDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

APRIL

6.—St. Vitus Boosters št. 25 KSKJ plesna veselica v avditoriju SND.

6.—Klub Slovenskih vdov plesno veselico v Knausovi dvorani.

6.—Skupna društva Zapadne slovanske zveze prireditve v SDD na Waterloo Rd.

7.—Kanaški prirede koncert in igro v SDD na Prince Ave.

7.—Društvo sv. Helene, št. 193, KSKJ obhaja 15-letnico

13.—Društvo Presv. Imena ml., (Holy Name Juniors), fare Marije Vnebovzete priredi ples v Slovenskem domu na Holmes Ave.

14.—Gospodinjki klub na Jutrovem priredi igro v SDD na Prince Ave.

14.—Pevsko društvo Jadran vprizori opereto "Ciganska nevesta" v SDD na Waterloo Rd., v proslavo 20-letnice zborovega obstanda.

14.—V Društvenem domu na Recher Ave. se vrši proslava prve obletnice otvoritve klubovih prostorov.

14.—Mladinski pevski zbor Zvončki koncert v Narodnem domu, West Park.

14.—Predstava Svetovidskega odra, šolska dvorana sv. Vida.

20.—St. Joseph Cadets, št. 169 KSKJ priredi ples v Slov. domu na Holmes Ave.

20.—Rainbow Frolic, Y.L.S. Club v Twilight Ballroom, 6025 St. Clair Ave.

20.—Predstava Svetovidskega odra, šolska dvorana sv. Vida.

21.—Mladinski pevski zbor Slovenski dom na Holmes Ave. priredi spomladanski koncert.

21.—Spomladanska priredi-

tev mladinskega pevskega zbor-a Škrjančki v Društvenem domu na Recher Ave.

21.—Spomladanski koncert samostojne Zarje.

27.—Podružnica št. 50 SZZ plesna veselica v SND.

28.—Pevski zbor Cvet priredi koncert v SDD na Prince Ave.

28.—Pevski zbor Adria priredi koncert in ples v Društvenem domu na Recher Ave.

MAJ

4.—Častna straža SDZ plesna veselica v avditoriju SND.

4.—Skupna društva fare sv. Vida prirede plesno veselico v Twilight Ballroom (Grdinova dvorana).

5.—Mlad. zbor Slavčki priredi koncert v SND na St. Clair Ave.

5.—Pevsko društvo Planina priredi koncert v SND, Maple Heights.

5.—Samostojno društvo sv. Alojzija praznuje 40 letnico v SND na 80. cesti z lepim programom.

5.—Podružnica št. 10 SZZ Materinsko proslavo v Slovenskem domu na Holmes Ave.

5.—Podružnica št. 14 SZZ proslavlja Materinski dan v Slov. društv. domu na Recher Ave.

11.—Clev. Slovenci št. 14 SDZ plesna veselica v avditoriju SND.

12.—Podružnica št. 21 SZZ v West Parku priredi Materinsko proslavo v Jugoslovanskem narodnem domu v W. Parku.

12.—Mladinska šola SND spomladanska prireditve v avditoriju SND.

12.—Materinska proslava Svetovidske mladine, šolska dvorana sv. Vida.

12.—Podružnica št. 41 SZZ obhaja 10 letnico obstoja v SDD na Waterloo Road.

12.—Podružnica št. 41 SZZ obhaja 10 letnico obstoja v SDD na Waterloo Road.

12.—Podružnica št. 41 SZZ obhaja 10 letnico obstoja v SDD na Waterloo Road.

12.—Podružnica št. 41 SZZ obhaja 10 letnico obstoja v SDD na Waterloo Road.

12.—Podružnica št. 41 SZZ obhaja 10 letnico obstoja v SDD na Waterloo Road.

12.—Podružnica št. 41 SZZ obhaja 10 letnico obstoja v SDD na Waterloo Road.

12.—Podružnica št. 41 SZZ obhaja 10 letnico obstoja v SDD na Waterloo Road.

12.—Podružnica št. 41 SZZ obhaja 10 letnico obstoja v SDD na Waterloo Road.

12.—Podružnica št. 41 SZZ obhaja 10 letnico obstoja v SDD na Waterloo Road.

12.—Podružnica št. 41 SZZ obhaja 10 letnico obstoja v SDD na Waterloo Road.

12.—Podružnica št. 41 SZZ obhaja 10 letnico obstoja v SDD na Waterloo Road.

12.—Podružnica št. 41 SZZ obhaja 10 letnico obstoja v SDD na Waterloo Road.

12.—Podružnica št. 41 SZZ obhaja 10 letnico obstoja v SDD na Waterloo Road.

12.—Podružnica št. 41 SZZ obhaja 10 letnico obstoja v SDD na Waterloo Road.

12.—Podružnica št. 41 SZZ obhaja 10 letnico obstoja v SDD na Waterloo Road.

12.—Podružnica št. 41 SZZ obhaja 10 letnico obstoja v SDD na Waterloo Road.

12.—Podružnica št. 41 SZZ obhaja 10 letnico obstoja v SDD na Waterloo Road.

12.—Podružnica št. 41 SZZ obhaja 10 letnico obstoja v SDD na Waterloo Road.

12.—Podružnica št. 41 SZZ obhaja 10 letnico obstoja v SDD na Waterloo Road.

12.—Podružnica št. 41 SZZ obhaja 10 letnico obstoja v SDD na Waterloo Road.

12.—Podružnica št. 41 SZZ obhaja 10 letnico obstoja v SDD na Waterloo Road.

12.—Podružnica št. 41 SZZ obhaja 10 letnico obstoja v SDD na Waterloo Road.

12.—Podružnica št. 41 SZZ obhaja 10 letnico obstoja v SDD na Waterloo Road.

12.—Podružnica št. 41 SZZ obhaja 10 letnico obstoja v SDD na Waterloo Road.

12.—Podružnica št. 41 SZZ obhaja 10 letnico obstoja v SDD na Waterloo Road.

12.—Podružnica št. 41 SZZ obhaja 10 letnico obstoja v SDD na Waterloo Road.

12.—Podružnica št. 41 SZZ obhaja 10 letnico obstoja v SDD na Waterloo Road.

12.—Podružnica št. 41 SZZ obhaja 10 letnico obstoja v SDD na Waterloo Road.

12.—Podružnica št. 41 SZZ obhaja 10 letnico obstoja v SDD na Waterloo Road.

12.—Podružnica št. 41 SZZ obhaja 10 letnico obstoja v SDD na Waterloo Road.

12.—Podružnica št. 41 SZZ obhaja 10 letnico obstoja v SDD na Waterloo Road.

18.—Dr. sv. Ane št. 4 SDZ plesna veselica v avditoriju SND.

19.—Materinska proslava Svetovidske mladine, šolska dvorana sv. Vida.

26.—Jugosl. narodni dom v West Parku praznuje 20 letnico s popoldanskim programom, zvečer ples.

JUNIJ

2.—Proslava 125. obletnice slovanskega pesnika Valentin Vodnika in volitve ljubljanskega župana za leto 1941.

2.—Društvo sv. Križa, št. 214 KSKJ ima piknik v Slovenskem domu na 6818 Denison Ave.

2.—Društvo sv. Vida št. 25 piknik na Pintarjevi farmi.

9.—Collinwoodske Slovenke št. 22 SDZ prirede piknik na Močilnikarjevi farmi.

9.—Društvo Doslužencev priredi piknik na Stuskovih farmah.

15.—Očetovska proslava Svetovidske mladine, šolska dvorana sv. Vida.

16.—Očetovska proslava Svetovidske mladine, šolska dvorana sv. Vida.

16.—Pevsko društvo Jadran priredi piknik na Pintarjevi farmi.

23.—Piknik Slovenske šole SND na Močilnikarjevi farmi.

23.—Dom zapadnih Slovencev proslavlja prvo obletnico s piknikom na 6818 Denison Ave.

23.—Društvo sv. Jožefa št. 169 KSKJ priredi piknik na Pintarjevi farmi; bogat program in nagrade za stare in mlade.

JULIJ

4.—Four Points Tavern ima piknik na Stuskovih farmah.

14.—Piknik Slovenske zadružne zveze na Močilnikarjevi farmi.

14.—Skupna društva fare sv. Vida piknik na Pintarjevi farmi.

27.—Social Club ima piknik na Stuskovih farmah.

27.—Klub slovenskih groceristov in mesarjev v Collinwoodu priredi običajni piknik na Pintarjevi farmi.

AVGUST

4.—Pevski zbor Sloga ima piknik na Stuskovih farmah.

11.—Društvo Soča, št. 26 SDZ priredi piknik v Slovenskem domu na 6818 Denison Ave.

11.—Dvor Marije Pomagaj, Reda Kat. Borštarnarjev, št. 1640 priredi banket v Slovenskem domu na Holmes Ave. ob priliki 25-letnice obstanda.

25.—Zveza društev Najsv. Imena priredi slovenski Baragov dan v Brae Burn Garden, 25000 Euclid Ave.

SEPTEMBER

22.—Društvo "Tabor" št. 139 SNPJ proslava 30 letnice v SDD na Prince Ave.

OKTOBER

6.—Mladinski zbor Slavčki imajo prireditve v SND na St. Clair Ave.

12.—Collinwoodske Slovenke št. 22 SDZ priredi zabavni večer v Slovenskem domu na Holmes Ave.

12.—Društvo Martha Washington št. 38, SDZ, prireja ples v Slovenskem narodnem domu na St. Clairju. Igra Johnny Pecon in njegova godba.

26.—Slov. zadružna zveza priredi zabavni večer v Slov. domu na Holmes Ave.

NOVEMBER

3.—Društvo sv. Jožefa št. 169 KSKJ priredi pestro izbran program v obeh dvoranah Slovenskega doma na Holmes Ave.

Politika je Martin L. Davey v veselje

Zakaj naj bi se dobro napredujoč trgovec bavil s politiko? Nekateri moški se zanimajo za lov, ribarenje, drugi zopet za razne športe kakor golf, zogo-met te ali one vrste, zopet druge vešele konji ali potovanja. Skoro vsak človek ima posebno nagnjenje in veselje do gotove stvari.

Martin L. Davey je bil rojen v priprosti dvo-sobni hišici, katero je zgradil njegov oče na obrežju Cuyahoga reke v mestu Kent. Poleg te priproste hišice pa je bil rastlinjak (greenhouse), ki je bil istotako domačega dela, poleg tega pa je bil še zelenjadni vrt. Oče, John Davey, je bil že tedaj poznani po svetu kot oče vrtnarstva in drevosorej in kot tak je svoje sinove že zgodaj učil dela.

Martin L. Davey, star 3½ leta

Družina je bila zelo siromašna in boj za obstanek je bil težak. Pozneje se je Daveyeva družina preselila bolj v bližino mesta, kjer so obdelovali zelenjadno farmo. Ker so bili bližje mesta, ni bilo nikake težave, da bi ne mogli prodati razne zelenjave v veliki množini. Torej s tem so se povečali tudi dohodki. Oče John pa si je na vse načine prizadeval, da se izpopolni v svojem novem poklicu. Vse njegovo veselje je bilo v drevesnicah, kjer je vzgajal različno sadno in drugo drevje.

Ko je bil Martin L. Davey star komaj šest let, je že pomagal pri delu, pri sajenju in prodajanju zelenjave. Ko je bil star deset let je prodajal hren od hiše do hiše, da je tako pomagal v gmotnem oziru svojemu očetu. V starosti 17 let je zapustil dom in šel prodajati očetovo novo knjigo o vrtnarstvu; pozneje pa je postal prodajalec pisalnih strojev, da si je na ta način prislužil denarja, da je mogel v višje šole.

Z 22. letom je opustil svoje

študije, da je mogel pomagati očetu v trgovini z drevesi. Od tedaj pa je sam izboljšal očetovo trgovino, da danes presega \$2,000,000 letno in je razširjena po skoro vseh Zedinjenih državah in Kanadi. Zaposluje skoraj 1,000 delavcev, ki pa so mu vsi udani radi njegovega človekoljubja in razumevanja delavstva.

Sleheri moški s tako veliko trgovino bi gotovo porabil svoj prosti čas za vse kaj drugega kakor za politiko, ampak Martin L. Davey pa ima v tem posebno veselje, da s tem more pomagati ljudem in jim dati vladlo v resnici za ljudi, najbrž to vsled tega, ker je v svoji mladosti sam poskušal vse dobrine, težave in revščino priprostegega naroda.

Leta 1913, ko je bil star 29 let, je bil izvoljen županom mesta Kent z večino 1½:1, in ponovno je bil izvoljen in sicer z 2:1, in leta 1917 pa je bil ponovno izvoljen 3:1 glasovi, in to v mestu, ki je bilo vselej republikansko. Njegova plača je znašala \$250 letno, kar pa je on vse in še več porabil v koristne namene svojega mesta.

Leta 1918 je bilo izpraznjeno mesto kongresnika v 14. okrajnem distriktu. Ta distrikt je bil normalno republikanski z večino 20,000 glasov. Toda ravno v letu, ko je skoro vsa dežela volila republikansko, je bil v tem distriktu izvoljen v kongres demokrat, Martin L. Davey. Leta 1920 je bil porazen kljub velikemu številu glasov, a bil pa je ponovno izvoljen v kongres leta 1922, 1924 in zopet 1926. Pri zadnji izvolitvi je zmagal v omenjenem distriktu z 2:1 glasovi. Glavni vzrok za ponovno in ponovno izvolitev je iskati v tem, ker je on porabil vso svojo plačo kot kongresnik za pomoč potrebnim v prvih povojnih letih.

V letu 1928 je bil nominiran za guvernerja, a je bil porazen, tedaj je prejel 514,000 glasov. Nato se par let ni udeleževal v politiki in je posvetil ves svoj čas svoji trgovini. Leta 1934 in ponovno leta 1936 pa je bil izvoljen guvernerjem države Ohio. Leta 1938 pa je bil porazen.

Davey je bil v vsem svojem političnem udejstvovanju kandidat 24 krat in od tega samo štirikrat porazen. Politika ga veseli, ker ima razumevanje do ljudstva.

—Trnovo, feb. 1940. Ljudska posojilnica z neomejeno zavezo v Trnovem je bila ustanovljena l. 1894., v likvidacijo pa je prešla 2

Oliver Twist

C. Dickens-O. Župančič

Gledalci so opazovali vse to njuno početje s pri- držano sapo; ko sta to opravila, sta se vrnila. In v hiši sta morala uprizoriti gospod Giles in Brittles melodramsko predsta- vo svojih vlog v dogodovčinah minule noči, kar sta ponovila vsaj šestkrat zaporedoma. Pri prvem pripovedovanju sta si na- sprotovala samo v eni važni to- čki, pri zadnjem v ne več nego dvanajstih. Ko se je to zaslise- vanje končalo, sta Blathers in Duff izpraznila sobo in imela med seboj dolgo posvetovanje, proti kateremu je — kar se tiče skrivnostnosti in svečanosti — konzultacija velikih zdravnikov o najbolj zamotanem vprašanju vse medicine navadna otročari- ja.

Tačas pa je hodil doktor ves vznemirjen po sosednji sobi; gospa Maylijeva in Roza pa sta ga gledali s plahim obrazom.

"Pri moji veri," je dejal, ko se je po mnogem naglem izprehaja- nju ustavil, "komaj vem, kaj je storiti."

"Če ponovimo tema možema vso zgodbo ubogega dečka," je rekla Roza, "ga bo to pač popol- noma razbremenilo."

"Jaz dvomim o tem, draga gospodična," je rekel doktor in zmajal z glavo. "Mislim, da bi ga to ne razbremenilo niti pred tema dvema niti pred višjimi po- licijskimi uradniki. Kaj je na- vezadnje, bi rekli? Potepenec. In če bi sodili njegovo zgodbo po navadnih nazorih in verjetno- stih, je precej dvomljiva."

"Vi jo vendar verjamete, ne?" mu je segla Roza v besedo.

"Jaz jo verjamem, kakor je tudi čudna. 'Morda sem zato star bedak,' je odgovoril doktor. 'Vendar se mi ta zgodba ne zdi primerna za uho izvedenega po- licista.'"

"Zakaj ne?" je vprašala Roza.

"Zato ne, moja lepa preisko- valka," je odgovoril doktor, "za- to ne, ker ima, pogledana z nji- hovimi očmi, toliko peg na sebi. Deček more dokazati samo tisto, kar govori zoper njega, ne pa te- ga, kar govori zanj. Vrag jih vzemi, a ti možakarji hočejo vedno vedeti, kaj in kako, njim ni stvar kar tako dognana. Sam je priznal, saj vidite, da je bil nekaj časa v tatinski družbi; bil je pred policijo, obdolžen, da je izmaknil nekemu gospodu robec iz žepa; iz hiše tega gospoda je bil nasiloma odveden v kraj, ki ga ne more niti popisati niti po- kazati, ker ne ve niti oddaleč, kje stoji. Može, ki je videti, da jim je posebno pri srcu, ga pri- ženo hočeš nočes v Chertsey in ga vtaknejo skozi okno v hišo, ki jo hočejo oropati. Potem pa, prav tisti hip, ko hoče zagnati hrup in tako storiti nekaj, kar bi ga moglo oprati, ga prestreže takle neotesan hišnik in ga ob- streli — kakor za nalašč, da mu prepreči storiti nekaj, kar bi bi- lo ugodno zanj. Ali ne razume- te vsega tega?"

"Razumem, razumem," je od- govorila Roza smehljaje se dok- torjevi burnosti. "A še sedaj ne vidim v tem ničesar, kar bi mo- glo vreči nanj sum, da je zloči- nec."

"O," je odgovoril doktor, "se- veda, prav ničesar ne! Blažene- bistre ženske oči! Povsod vidi- jo, v dobrem in slabem, samo e- no stran vprašanja; in to je zmerom tista, ki se jim najprej pokaže."

Ko si je doktor dal duška s tem zaključkom svojih skušenj, je zatlačil roke v žepu in meril sobo s še hitrejšimi koraki nego poprej.

"Čim bolj preudarjam to stvar," je rekel doktor, "tem več vidim zmed in težav, ki nasta- nejo, če razodenemo tem možem dečkovo resnično zgodbo. Pre- pričan sem, da je ne bodo verje- li. In tudi, če mu navsezadnje ne morejo do živga, stvar se bo razglasila, raznesli se bodo vsi dvomi, ki se je držel, in vse to mo- ra vplivati neugodno na vaš bla- gi namen, iztrgati ga iz bede."

"Oh, kaj bi bilo storiti?" je vzkliknila Roza. "Moj Bog, moj Bog! Zakaj so poslali po te lju- di!"

"Res, zakaj?" je rekla gospa Maylijeva. "Za ves svet jih ne bi bila poklicala semkaj."

"Samo to vem," je rekel na- posled gospod Losberne in z ne- kakim obupanim mirom sedel, "da moramo to stvar kar predr- zno nadaljevati; to je vse. Na- men je dober, in to naj nam bo opravičilo. Deček kaže močne simptome mrzlice in ne vzdrži nikakega razgovarjanja več; to je že nekaj tolažbe. To moramo izrabiti, kar se le da; in če nam izpodleti, ne bom mi krivi. — Naprej!"

"No, gospod," je dejal Bla- thers, ki je stopil s svojim kole- go v sobo in zaprl vrata, preden je nadaljeval.

"Ta stvar ni bila vlom na ključ."

"In kaj vruga se pravi to, vlom na ključ?" je vprašal ne- stypno doktor.

"Vlom na ključ, milostivi," je rekel Blathers ter se obrnil k damama, kakor bi ju radi neved- nosti pomiloval, doktorja pa na- ravnost zaničeval, "imenujemo mi, kadar so služabniki pri tem udeleženi."

"Nihče ni vrغل nanje suma v tem primeru," je rekla gospa Maylijeva.

"Že mogoče, da ne," je odgovo- ril Blathers; "a kljub temu bi bili utegnili biti zraven."

"Prav za tega voljo bi bilo ve- rjetno," je rekel Duff.

"Spoznala sva, da je bila to londonska roka," je nadaljeval Blathers svoje poročilo, "zakaj slog tega dela je mojstrski."

"Zelo čedno delo, res," je za- momijal Duff.

"Dva sta bila na delu," je na- daljeval Blathers; "in imela sta dečka s seboj. To izhaja jasno iz velikosti okna. Več se za zdaj ne da reči. Pogledala bi še fan- ta, ki ga imate zgoraj, če dovo- lite."

"Mogoče bi gospoda še prej zaužila kako kapljico, gospa?" je rekel doktor. Obraz mu je zasi- jal, kakor da ga je prešinila no- va misel.

"I, kakopa!" je vzkliknila Ro- za veselo. "Takoj vam postre- žem, če vam drago."

"O, hvala vam lepa, gospodi- čna!" je rekel Blathers in si po- tегnil z rokavom preko ust. "To je suho delo, taka služba. Kar i- mate ravno pri roki, gospodi- čna; zaradi naju se ni treba tru- diti."

"Kaj bi izvolili?" je vprašal doktor, ki je stopil z mlado da- mo k stranski mizi.

"Kapljico žganja, sir, če je vse eno," je odgovoril Blathers. "Mrzla je vožnja od Londona, ma'am, in zmerom sem izkusil, da žganje še najbolj ogreje sr- bice."

Ta zanimiva opazka je velja- la gospe Maylijevi, ki jo je zelo milostno sprejela. Tačas se je doktor izmuznil iz sobe.

"Ah," je rekel gospod Bla- thers, pa ni držal kozarca na sredi, temveč ga je prijel spo- daj s palcem in kazalcem leve ro- ke in si ga je nesel pred prsi;

"marsikak košček takega dela- gal tri ali štiri dni in si ves obu- pan pulil lase. Ljudje so se ba- li, da si ne bo kaj naredil. Ne- koč je pridiral na policijski u- rad in je imel tajen razgovor z razsodnikom; ko sta dolgo be- sedovala, ta pozvoni pa naroči Jemu Spyersu — ta vam je bil ali ne?" je dejal gospod Bla- thers; "tisto je ukrenil Conkey Chickweed, tako je."

"Ti si to zmerom njemu pri- pisoval," je odgovoril Duff. "Pa to je bila Petova družina, prav- nim jaz. Conkey je imel pri- tem toliko opravka kakor jaz."

"Beži no!" ga je zavrnil Bla- thers. "Jaz to bolje vem. Ali še- veš, da je bil prav takrat tudi Conkeyu denar ukraden? To vam je bila komedija! Boljša od vsakega romana, kar jih jaz po- znam!"

"Kako je bilo s tem?" je vpra- šal Roza, vsa v skrbih, da bi o- hranila nedobrodošle goste v čim boljši volji.

"To je bila takale tatvina, miss, da bi pala težko komu v glavo," je rekel Blathers. "Ta Conkey Chickweed..."

"Conkey, to je namreč Nosan, to je vohun, ma'am," se je vta- nil Duff.

"To je gospodična že tako, ali ne?" je rekel gospod Blathers. "Ven in ven mi segaš v besedo, prijatelj! Ta Conkey Chick- weed, miss, je imel krmo na Bat- tlebridgeski cesti, in je imel klet, kamor je hodilo mnogo mladih gospodičev gledat petelinjih bo- jev, gonj na jazbece in kar je kaj takega; in te igre so se prirejale res z veliko izvedenostjo, zakaj večkrat sem jih sam gledal. Ta- krat se ni bil v pajdašiji; pa mu izgine neko noč tristosedemin- dvajset gvinej v platneni vreči- ci; ukradel mu jih je iz spalnice velik mož s črnim obličjem nad- enim očesom, ki se je bil skril pod posteljo; ko je opravil, sko- čil meni nič tebi nič skozi okno iz prvega nadstropja. Uren je bil deček, uren, ali tudi Conkey je bil uren. Šum ga je zbudil, pa se ti požene s postelje, sproži puško za njim in spravi sosede pokoncu. Velik direndaj, vse za- njim, in ko so se natančneje o- gledali, vidijo, da je Conkey to- lovaja obstrelil; zakaj sledovi krvi so se poznali po cesti precej daleč do neke ograje, tam pa so se izgubili. Pa kaj, cvenk je le odnesel. Seveda, v listu je sta- lo med drugimi, ki so prišli na kant, tudi line gospoda Chick- weeda, krčmarja z licenco. Na vse načine so zlagali denar, po- šiljali prošnje in subskripcije in kaj vem kaj vse za tega ubogega moža; njegova izguba ga je čis- to potrla, kar po cestah je be-

nik, "ni rekel dolgo časa prav- nič, a je vse poslušal, ne da bi bil kdo kaj opazil. To kaže, da je bil svojemu delu kos. Neko jutro pa stopi v točilnico, poteg- ne tobakero iz žepa, pa pravi: 'Chickweed, ga že imam, tata.' — 'Ga, imate?' pravi Chickweed. 'O, dragi moj Spyers, da se le znesem nad njim, pa rad umr- jem! O, Spyers moj ljubi, kje je falot?' — 'Hm,' pravi Spyers, pa mu ponudi ščepec, 'kaj bomo slepomišli! Vi sami ste naredi- li to stvar.' — In res je bilo ta- ko; pa še lepega denarčka si je napravil s tem. Živ krst mu ne bi bil prišel na sled, da si ni ta- ko skrbno prizadeval, kako bi odvalil vsak sum od sebe!" je re- kel Blathers, postavil kozarec na mizo in zarožljaj z okovi.

"Če bi bil v takem položaju, ako bi moral ostati dan, dva zunaj. Pa gre z njim in sede v gostilni k oknu za malo rdečo zaveso s klobukom na glavi, ves nared, da bi lahko vsak hip skočil ven. Že pozno ponoči kad tam svojo pipo, kar zatuli Chickweed: 'Tamle je! Drži tata, falota! Jem Spyers plane ven pa vidi Chickweeda, kako jo briše po ce- sti in se dere na vse grlo. Spyers udri! za njim; Chickweed beži! pred njim; ljudje se obračajo, vse kriči 'Tatje!' in Chickweed sam vrešči ves čas kakor blazen. Spyers ga izgubi za minuto iz- pred oči, ko je zavil okrog ogla; krene za njim pa zagleda majh- no gručo ljudi, se pririne med- nje: 'Kateri je tat?' — 'Strela božja!' pravi Chickweed, 'spet sem ga izgrešil!' — To je bilo kaj čudno naključje. Ker ga ni bilo od nikoder na spregled, sta se vrnila v gostilno in drugo ju- tro je šel Spyers sest na svoje staro mesto in je gledal iz za- vese za velikim možem s črnim obličjem nad enim očesom, gle- dal, gledal, da so ga že oči skle- le. Nazadnje jih je moral za- preti, da bi se mu malo spočile. Prav tisti hip pa zasliši Chick- weedovo tuljenje: 'Tamle je! Zopet plane ven, Chickweed je že za pol ceste pred njim in ko sta predirjala dvakrat tako dol- go daljo kakor včeraj, sta tata zopet izgrešila! To se je ponovi- lo še dvakrat, trikrat. Pol sose- dov je že mislilo, da je okradel gospoda Chickweeda hudič, ki sedaj z njim še burke uganja; druga polovica je menila, da se je gospodu Chickweedu od žalo- sti zmešalo."

"In kaj je rekel Jem Spyers?" je vprašal doktor, ki se je bil vr- kaj vem kaj vse za tega ubogega moža; njegova izguba ga je čis- to potrla, kar po cestah je be-

"Jem Spyers," je povzel urad-

nik, "ni rekel dolgo časa prav-

nič, a je vse poslušal, ne da bi bil kdo kaj opazil. To kaže, da je bil svojemu delu kos. Neko jutro pa stopi v točilnico, poteg- ne tobakero iz žepa, pa pravi: 'Chickweed, ga že imam, tata.' — 'Ga, imate?' pravi Chickweed. 'O, dragi moj Spyers, da se le znesem nad njim, pa rad umr- jem! O, Spyers moj ljubi, kje je falot?' — 'Hm,' pravi Spyers, pa mu ponudi ščepec, 'kaj bomo slepomišli! Vi sami ste naredi- li to stvar.' — In res je bilo ta- ko; pa še lepega denarčka si je napravil s tem. Živ krst mu ne bi bil prišel na sled, da si ni ta- ko skrbno prizadeval, kako bi odvalil vsak sum od sebe!" je re- kel Blathers, postavil kozarec na mizo in zarožljaj z okovi.

"Če bi bil v takem položaju, ako bi moral ostati dan, dva zunaj. Pa gre z njim in sede v gostilni k oknu za malo rdečo zaveso s klobukom na glavi, ves nared, da bi lahko vsak hip skočil ven. Že pozno ponoči kad tam svojo pipo, kar zatuli Chickweed: 'Tamle je! Drži tata, falota! Jem Spyers plane ven pa vidi Chickweeda, kako jo briše po ce- sti in se dere na vse grlo. Spyers udri! za njim; Chickweed beži! pred njim; ljudje se obračajo, vse kriči 'Tatje!' in Chickweed sam vrešči ves čas kakor blazen. Spyers ga izgubi za minuto iz- pred oči, ko je zavil okrog ogla; krene za njim pa zagleda majh- no gručo ljudi, se pririne med- nje: 'Kateri je tat?' — 'Strela božja!' pravi Chickweed, 'spet sem ga izgrešil!' — To je bilo kaj čudno naključje. Ker ga ni bilo od nikoder na spregled, sta se vrnila v gostilno in drugo ju- tro je šel Spyers sest na svoje staro mesto in je gledal iz za- vese za velikim možem s črnim obličjem nad enim očesom, gle- dal, gledal, da so ga že oči skle- le. Nazadnje jih je moral za- preti, da bi se mu malo spočile. Prav tisti hip pa zasliši Chick- weedovo tuljenje: 'Tamle je! Zopet plane ven, Chickweed je že za pol ceste pred njim in ko sta predirjala dvakrat tako dol- go daljo kakor včeraj, sta tata zopet izgrešila! To se je ponovi- lo še dvakrat, trikrat. Pol sose- dov je že mislilo, da je okradel gospoda Chickweeda hudič, ki sedaj z njim še burke uganja; druga polovica je menila, da se je gospodu Chickweedu od žalo- sti zmešalo."

"In kaj je rekel Jem Spyers?" je vprašal doktor, ki se je bil vr- kaj vem kaj vse za tega ubogega moža; njegova izguba ga je čis- to potrla, kar po cestah je be-

"Jem Spyers," je povzel urad-

nik, "ni rekel dolgo časa prav-

nič, a je vse poslušal, ne da bi bil kdo kaj opazil. To kaže, da je bil svojemu delu kos. Neko jutro pa stopi v točilnico, poteg- ne tobakero iz žepa, pa pravi: 'Chickweed, ga že imam, tata.' — 'Ga, imate?' pravi Chickweed. 'O, dragi moj Spyers, da se le znesem nad njim, pa rad umr- jem! O, Spyers moj ljubi, kje je falot?' — 'Hm,' pravi Spyers, pa mu ponudi ščepec, 'kaj bomo slepomišli! Vi sami ste naredi- li to stvar.' — In res je bilo ta- ko; pa še lepega denarčka si je napravil s tem. Živ krst mu ne bi bil prišel na sled, da si ni ta- ko skrbno prizadeval, kako bi odvalil vsak sum od sebe!" je re- kel Blathers, postavil kozarec na mizo in zarožljaj z okovi.

"Če bi bil v takem položaju, ako bi moral ostati dan, dva zunaj. Pa gre z njim in sede v gostilni k oknu za malo rdečo zaveso s klobukom na glavi, ves nared, da bi lahko vsak hip skočil ven. Že pozno ponoči kad tam svojo pipo, kar zatuli Chickweed: 'Tamle je! Drži tata, falota! Jem Spyers plane ven pa vidi Chickweeda, kako jo briše po ce- sti in se dere na vse grlo. Spyers udri! za njim; Chickweed beži! pred njim; ljudje se obračajo, vse kriči 'Tatje!' in Chickweed sam vrešči ves čas kakor blazen. Spyers ga izgubi za minuto iz- pred oči, ko je zavil okrog ogla; krene za njim pa zagleda majh- no gručo ljudi, se pririne med- nje: 'Kateri je tat?' — 'Strela božja!' pravi Chickweed, 'spet sem ga izgrešil!' — To je bilo kaj čudno naključje. Ker ga ni bilo od nikoder na spregled, sta se vrnila v gostilno in drugo ju- tro je šel Spyers sest na svoje staro mesto in je gledal iz za- vese za velikim možem s črnim obličjem nad enim očesom, gle- dal, gledal, da so ga že oči skle- le. Nazadnje jih je moral za- preti, da bi se mu malo spočile. Prav tisti hip pa zasliši Chick- weedovo tuljenje: 'Tamle je! Zopet plane ven, Chickweed je že za pol ceste pred njim in ko sta predirjala dvakrat tako dol- go daljo kakor včeraj, sta tata zopet izgrešila! To se je ponovi- lo še dvakrat, trikrat. Pol sose- dov je že mislilo, da je okradel gospoda Chickweeda hudič, ki sedaj z njim še burke uganja; druga polovica je menila, da se je gospodu Chickweedu od žalo- sti zmešalo."

"In kaj je rekel Jem Spyers?" je vprašal doktor, ki se je bil vr- kaj vem kaj vse za tega ubogega moža; njegova izguba ga je čis- to potrla, kar po cestah je be-

"Jem Spyers," je povzel urad-

nik, "ni rekel dolgo časa prav-

nič, a je vse poslušal, ne da bi bil kdo kaj opazil. To kaže, da je bil svojemu delu kos. Neko jutro pa stopi v točilnico, poteg- ne tobakero iz žepa, pa pravi: 'Chickweed, ga že imam, tata.' — 'Ga, imate?' pravi Chickweed. 'O, dragi moj Spyers, da se le znesem nad njim, pa rad umr- jem! O, Spyers moj ljubi, kje je falot?' — 'Hm,' pravi Spyers, pa mu ponudi ščepec, 'kaj bomo slepomišli! Vi sami ste naredi- li to stvar.' — In res je bilo ta- ko; pa še lepega denarčka si je napravil s tem. Živ krst mu ne bi bil prišel na sled, da si ni ta- ko skrbno prizadeval, kako bi odvalil vsak sum od sebe!" je re- kel Blathers, postavil kozarec na mizo in zarožljaj z okovi.

"Če bi bil v takem položaju, ako bi moral ostati dan, dva zunaj. Pa gre z njim in sede v gostilni k oknu za malo rdečo zaveso s klobukom na glavi, ves nared, da bi lahko vsak hip skočil ven. Že pozno ponoči kad tam svojo pipo, kar zatuli Chickweed: 'Tamle je! Drži tata, falota! Jem Spyers plane ven pa vidi Chickweeda, kako jo briše po ce- sti in se dere na vse grlo. Spyers udri! za njim; Chickweed beži! pred njim; ljudje se obračajo, vse kriči 'Tatje!' in Chickweed sam vrešči ves čas kakor blazen. Spyers ga izgubi za minuto iz- pred oči, ko je zavil okrog ogla; krene za njim pa zagleda majh- no gručo ljudi, se pririne med- nje: 'Kateri je tat?' — 'Strela božja!' pravi Chickweed, 'spet sem ga izgrešil!' — To je bilo kaj čudno naključje. Ker ga ni bilo od nikoder na spregled, sta se vrnila v gostilno in drugo ju- tro je šel Spyers sest na svoje staro mesto in je gledal iz za- vese za velikim možem s črnim obličjem nad enim očesom, gle- dal, gledal, da so ga že oči skle- le. Nazadnje jih je moral za- preti, da bi se mu malo spočile. Prav tisti hip pa zasliši Chick- weedovo tuljenje: 'Tamle je! Zopet plane ven, Chickweed je že za pol ceste pred njim in ko sta predirjala dvakrat tako dol- go daljo kakor včeraj, sta tata zopet izgrešila! To se je ponovi- lo še dvakrat, trikrat. Pol sose- dov je že mislilo, da je okradel gospoda Chickweeda hudič, ki sedaj z njim še burke uganja; druga polovica je menila, da se je gospodu Chickweedu od žalo- sti zmešalo."

"In kaj je rekel Jem Spyers?" je vprašal doktor, ki se je bil vr- kaj vem kaj vse za tega ubogega moža; njegova izguba ga je čis- to potrla, kar po cestah je be-

"Jem Spyers," je povzel urad-

nik, "ni rekel dolgo časa prav-

nič, a je vse poslušal, ne da bi bil kdo kaj opazil. To kaže, da je bil svojemu delu kos. Neko jutro pa stopi v točilnico, poteg- ne tobakero iz žepa, pa pravi: 'Chickweed, ga že imam, tata.' — 'Ga, imate?' pravi Chickweed. 'O, dragi moj Spyers, da se le znesem nad njim, pa rad umr- jem! O, Spyers moj ljubi, kje je falot?' — 'Hm,' pravi Spyers, pa mu ponudi ščepec, 'kaj bomo slepomišli! Vi sami ste naredi- li to stvar.' — In res je bilo ta- ko; pa še lepega denarčka si je napravil s tem. Živ krst mu ne bi bil prišel na sled, da si ni ta- ko skrbno prizadeval, kako bi odvalil vsak sum od sebe!" je re- kel Blathers, postavil kozarec na mizo in zarožljaj z okovi.

"Če bi bil v takem položaju, ako bi moral ostati dan, dva zunaj. Pa gre z njim in sede v gostilni k oknu za malo rdečo zaveso s klobukom na glavi, ves nared, da bi lahko vsak hip skočil ven. Že pozno ponoči kad tam svojo pipo, kar zatuli Chickweed: 'Tamle je! Drži tata, falota! Jem Spyers plane ven pa vidi Chickweeda, kako jo briše po ce- sti in se dere na vse grlo. Spyers udri! za njim; Chickweed beži! pred njim; ljudje se obračajo, vse kriči 'Tatje!' in Chickweed sam vrešči ves čas kakor blazen. Spyers ga izgubi za minuto iz- pred oči, ko je zavil okrog ogla; krene za njim pa zagleda majh- no gručo ljudi, se pririne med- nje: 'Kateri je tat?' — 'Strela božja!' pravi Chickweed, 'spet sem ga izgrešil!' — To je bilo kaj čudno naključje. Ker ga ni bilo od nikoder na spregled, sta se vrnila v gostilno in drugo ju- tro je šel Spyers sest na svoje staro mesto in je gledal iz za- vese za velikim možem s črnim obličjem nad enim očesom, gle- dal, gledal, da so ga že oči skle- le. Nazadnje jih je moral za- preti, da bi se mu malo spočile. Prav tisti hip pa zasliši Chick- weedovo tuljenje: 'Tamle je! Zopet plane ven, Chickweed je že za pol ceste pred njim in ko sta predirjala dvakrat tako dol- go daljo kakor včeraj, sta tata zopet izgrešila! To se je ponovi- lo še dvakrat, trikrat. Pol sose- dov je že mislilo, da je okradel gospoda Chickweeda hudič, ki sedaj z njim še burke uganja; druga polovica je menila, da se je gospodu Chickweedu od žalo- sti zmešalo."

"In kaj je rekel Jem Spyers?" je vprašal doktor, ki se je bil vr- kaj vem kaj vse za tega ubogega moža; njegova izguba ga je čis- to potrla, kar po cestah je be-

"Jem Spyers," je povzel urad-

nik, "ni rekel dolgo časa prav-

nič, a je vse poslušal, ne da bi bil kdo kaj opazil. To kaže, da je bil svojemu delu kos. Neko jutro pa stopi v točilnico, poteg- ne tobakero iz žepa, pa pravi: 'Chickweed, ga že imam, tata.' — 'Ga, imate?' pravi Chickweed. 'O, dragi moj Spyers, da se le znesem nad njim, pa rad umr- jem! O, Spyers moj ljubi, kje je falot?' — 'Hm,' pravi Spyers, pa mu ponudi ščepec, 'kaj bomo slepomišli! Vi sami ste naredi- li to stvar.' — In res je bilo ta- ko; pa še lepega denarčka si je napravil s tem. Živ krst mu ne bi bil prišel na sled, da si ni ta- ko skrbno prizadeval, kako bi odvalil vsak sum od sebe!" je re- kel Blathers, postavil kozarec na mizo in zarožljaj z okovi.

"Če bi bil v takem položaju, ako bi moral ostati dan, dva zunaj. Pa gre z njim in sede v gostilni k oknu za malo rdečo zaveso s klobukom na glavi, ves nared, da bi lahko vsak hip skočil ven. Že pozno ponoči kad tam svojo pipo, kar zatuli Chickweed: 'Tamle je! Drži tata, falota! Jem Spyers plane ven pa vidi Chickweeda, kako jo briše po ce- sti in se dere na vse grlo. Spyers udri! za njim; Chickweed beži! pred njim; ljudje se obračajo, vse kriči 'Tatje!' in Chickweed sam vrešči ves čas kakor blazen. Spyers ga izgubi za minuto iz- pred oči, ko je zavil okrog ogla; krene za njim pa zagleda majh- no gručo ljudi, se pririne med- nje: 'Kateri je tat?' — 'Strela božja!' pravi Chickweed, 'spet sem ga izgrešil!' — To je bilo kaj čudno naključje. Ker ga ni bilo od nikoder na spregled, sta se vrnila v gostilno in drugo ju- tro je šel Spyers sest na svoje staro mesto in je gledal iz za- vese za velikim možem s črnim obličjem nad enim očesom, gle- dal, gledal, da so ga že oči skle- le. Nazadnje jih je moral za- preti, da bi se mu malo spočile. Prav tisti hip pa zasliši Chick- weedovo tuljenje: 'Tamle je! Zopet plane ven, Chickweed je že za pol ceste pred njim in ko sta predirjala dvakrat tako dol- go daljo kakor včeraj, sta tata zopet izgrešila! To se je ponovi- lo še dvakrat, trikrat. Pol sose- dov je že mislilo, da je okradel gospoda Chickweeda hudič, ki sedaj z njim še burke uganja; druga polovica je menila, da se je gospodu Chickweedu od žalo- sti zmešalo."

"In kaj je rekel Jem Spyers?" je vprašal doktor, ki se je bil vr- kaj vem kaj vse za tega ubogega moža; njegova izguba ga je čis- to potrla, kar po cestah je be-

"Jem Spyers," je povzel urad-

nik, "ni rekel dolgo časa prav-

nič, a je vse poslušal, ne da bi bil kdo kaj opazil. To kaže, da je bil svojemu delu kos. Neko jutro pa stopi v točilnico, poteg- ne tobakero iz žepa, pa pravi: 'Chickweed, ga že imam, tata.' — 'Ga, imate?' pravi Chickweed. 'O, dragi moj Spyers, da se le znesem nad njim, pa rad umr- jem! O, Spyers moj ljubi, kje je falot?' — 'Hm,' pravi Spyers, pa mu ponudi ščepec, 'kaj bomo slepomišli! Vi sami ste naredi- li to stvar.' — In res je bilo ta- ko; pa še lepega denarčka si je napravil s tem. Živ krst mu ne bi bil prišel na sled, da si ni ta- ko skrbno prizadeval, kako bi odvalil vsak sum od sebe!" je re- kel Blathers, postavil kozarec na mizo in zarožljaj z okovi.

"Če bi bil v takem položaju, ako bi moral ostati dan, dva zunaj. Pa gre z njim in sede v gostilni k oknu za malo rdečo zaveso s klobukom na glavi, ves nared, da bi lahko vsak hip skočil ven. Že pozno ponoči kad tam svojo pipo, kar zatuli Chickweed: 'Tamle je! Drži tata, falota! Jem Spyers plane ven pa vidi Chickweeda, kako jo briše po ce- sti in se dere na vse grlo. Spyers udri! za njim; Chickweed beži! pred njim; ljudje se obračajo, vse kriči 'Tatje!' in Chickweed sam vrešči ves čas kakor blazen. Spyers ga izgubi za minuto iz- pred oči, ko je zavil okrog ogla; krene za njim pa zagleda majh- no gručo ljudi, se pririne med- nje: 'Kateri je tat?' — 'Strela božja!' pravi Chickweed, 'spet sem ga izgrešil!' — To je bilo kaj čudno naključje. Ker ga ni bilo od nikoder na spregled, sta se vrnila v gostilno in drugo ju- tro je šel Spyers sest na svoje staro mesto in je gledal iz za- vese za velikim možem s črnim obličjem nad enim očesom, gle- dal, gledal, da so ga že oči skle- le. Nazadnje jih je moral za- preti, da bi se mu malo spočile. Prav tisti hip pa zasliši Chick- weedovo tuljenje: 'Tamle je! Zopet plane ven, Chickweed je že za pol ceste pred njim in ko sta predirjala dvakrat tako dol- go daljo kakor včeraj, sta tata zopet izgrešila! To se je ponovi- lo še dvakrat, trikrat. Pol sose- dov je že mislilo, da je okradel gospoda Chickweeda hudič, ki sedaj z njim še burke uganja; druga polovica je menila, da se je gospodu Chickweedu od žalo- sti zmešalo."

"In kaj je rekel Jem Spyers?" je vprašal doktor, ki se je bil vr- kaj vem kaj vse za tega ubogega moža; njegova izguba ga je čis- to potrla, kar po cestah je be-

"Jem Spyers," je povzel urad-

nik, "ni rekel dolgo časa prav-

nič, a je vse poslušal, ne da bi bil kdo kaj opazil. To kaže, da je bil svojemu delu kos. Neko jutro pa stopi v točilnico, poteg- ne tobakero iz žepa, pa pravi: 'Chickweed, ga že imam, tata.' — 'Ga, imate?' pravi Chickweed. 'O, dragi moj Spyers, da se le znesem nad njim, pa rad umr- jem! O, Spyers moj ljubi, kje je falot?' — 'Hm,' pravi Spyers, pa mu ponudi ščepec, 'kaj bomo slepomišli! Vi sami ste naredi- li to stvar.' — In res je bilo ta- ko; pa še lepega denarčka si je napravil s tem. Živ krst mu ne bi bil prišel na sled, da si ni ta- ko skrbno prizadeval, kako bi odvalil vsak sum od sebe!" je re- kel Blathers, postavil kozarec na mizo in zarožljaj z okovi.

"Če bi bil v takem položaju, ako bi moral ostati dan, dva zunaj. Pa gre z njim in sede v gostilni k oknu za malo rdečo zaveso s klobukom na glavi, ves nared, da bi lahko vsak hip skočil ven. Že pozno ponoči kad tam svojo pipo, kar zatuli Chickweed: 'Tamle je! Drži tata, falota! Jem Spyers plane ven pa vidi Chickweeda, kako jo briše po ce- sti in se dere na vse grlo. Spyers udri! za njim; Chickweed beži! pred njim; ljudje se obračajo, vse kriči 'Tatje!' in Chickweed sam vrešči ves čas kakor blazen. Spyers ga izgubi za minuto iz- pred oči, ko je zavil okrog ogla; krene za njim pa zagleda majh- no gručo ljudi, se pririne med- nje: 'Kateri je tat?' — 'Strela božja!' pravi Chickweed, 'spet sem ga izgrešil!' — To je bilo kaj čudno naključje. Ker ga ni bilo od nikoder na spregled, sta se vrnila v gostilno in drugo ju- tro je šel Spyers sest na svoje staro mesto in je gledal iz za- vese za velikim možem s črnim obličjem nad enim očesom, gle- dal, gledal, da so ga že oči skle- le. Nazadnje jih je moral za- preti, da bi se mu malo spočile. Prav tisti hip pa zasliši Chick- weedovo tuljenje: 'Tamle je! Zopet plane ven, Chickweed je že za pol ceste pred njim in ko sta predirjala dvakrat tako dol- go daljo kakor včeraj, sta tata zopet izgrešila! To se je ponovi- lo še dvakrat, trikrat. Pol sose- dov je že mislilo, da je okradel gospoda Chickweeda hudič, ki sedaj z njim še burke uganja; druga polovica